

[Udenrigsministeren.]

Derimod vil jeg gerne til slut på denne del af mine bemærkninger sige nogle ord om kongens besøg ved FN. Dette besøg såvel som kongens tale for De Forenede Nationers generalforsamling er vel egentlig noget nyt i det konstitutionelle kongedømmes historie. Jeg ved i hvert fald ikke af, at nogen dansk konge tidligere på tilsvarende vis har holdt en politisk tale på et tilsvarende internationalt sted. Besøget i FN forløb på en overordentlig smuk og værdig måde. Den danske konge blev modtaget med et meget stærkt bifald af forsamlingen. Den tale, kongen holdt, koncentrede sig om nedrustningen og om hjælpen til udviklingslandene. Jeg skal ikke her referere den tale, der i sig selv virkede overordentlig stærkt. Efter at kongen havde holdt talen, blev han hyldet af De Forenede Nationer på en overordentlig varm og hjertelig måde. Jeg synes, denne hyldest var bemærkelsesværdig, fordi den fandt sted for et forum, der ikke er uvant med at have statsoverhoveder på besøg. Det er klart, at den hyldest, det bifald, der indtraf, i allerhøjeste grad havde adresse til den danske konge personlig og til Danmark, men jeg tror at have lov til at fortolke det videre. Det var også verdensforsamlingens bifald til eller anerkendelse af alle små eller mindre lande, der i dette centrale, vigtige, internationale arbejde bidrager med et sagligt arbejde i en konstruktiv ånd.

Jeg skal slutte af med nogle ganske få bemærkninger om markedsplanerne. Der er ingen grund til her at gå ind i en ny fremstilling af problemstillingen. Problemstillingen omkring de europæiske markedsplaner vil være det høje ting særdeles velkendt, og den højtærede statsminister har lige i sin tale draget en række centrale synspunkter frem. Derimod vil jeg gerne sige et par ord om den aftale, vi netop har forlænget med Den tyske Forbundsrepublik. Vi ved alle, at det i forbindelse med markedsplanerne, som også statsministeren gjorde opmærksom på, især har været landbrugets afsætning, der har bekymret os. Ved Danmarks tilslutning til de syv landes frihandelsområde opnåede vi en ikke uvæsentlig sikring af vort landbrugs afsætning til vort største marked, nemlig det engelske marked, og opnåede samtidig værdifulde

fremskridt i forhold til markederne i Sverige og Schweiz. Tilbage stod stadig bekymringen for, hvorledes det skulle gå med den danske afsætning af landbrugsprodukter sydpå, først og fremmest til Tyskland, der er vort næststørste marked og et stærkt voksende marked. Det lykkedes os at få en aftale i stand, der først gjaldt for 2 år. Senere blev den udvidet, og det er denne aftale, der nu gennem undertegnelsen af en protokol er blevet forlænget til at gælde indtil 1. januar 1966. Den sikkerhed, der herigennem er opnået især for den betydelige danske landbrugseksport til Tyskland, giver os frist, så der nu er bedre tid til i samarbejde med de syv og i samarbejde med de seks at finde en varig løsning på de europæiske landbrugsproblemer inden for det samlede markedsbillede. Jeg vil ikke fremstille det, som om samtlige problemer nu er løst. Det er de ikke, men for dansk landbrug må denne aftale med Tyskland være af en ganske betydelig værdi. Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Poul Møller hilste denne forlængelse af den dansk-tyske landbrugsaftale velkommen, men at han beklagede, at han ikke tidligere havde modtaget underretning om, hvad der her var i gære. Jeg beklager, at jeg ikke har været i stand til at holde møde i nævnet om denne sag, idet jeg har været bortrejst, men jeg kan oplyse, at nævnet vil blive indkaldt en af de første dage i den kommende uge, og at der dér vil blive givet så mange oplysninger, som det overhovedet er muligt at give.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har været så venlig at rette nogle ord til mig. Det hænder jo en gang imellem. Må jeg i den anledning først bestemt afvise det ærede medlems urimelige påstand om, at jeg skulle være ansvarlig for, at byggeriet har taget et så stærkt opsving herhjemme, at det i dele af landet overstiger den tilstedeværende kapacitet. Jeg har i tinget den 16. marts i år givet en redegørelse i alle enkeltheder for denne sags forløb. Det ærede medlem ved herfra, at så snart det blev åbenbart, at det private boligbyggeri og erhvervsbyggeri tog et opsving langt ud over, hvad nogen her i landet havde tænkt sig muligheden af, greb regeringens økonomiudvalg ind og bremsede såvel det offent-